

93. கள்ளுண்ணாலை

921. உடகப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
 கட்காதல் கொண்டெழுகு வார்
 கள்ளின் மேல் காதல் கொண்டு
 கள் மயக்கத்திலேயே எப்போதும் இருப்பவர்களைக்
 கண்டு பகைவர்கள் பயிட மாட்டார்கள் !
 கள் குழயர் தம் மதிப்பையும் இழப்பர் !
922. உண்ணற்க கள்ளை உணிலுண்க சான்றோரான்
 எண்ணப் படவேண்டா தார்
 கள்ளை குழக்காத்திர்கள்...!
 கற்றவர்கள் - சான்றோர்கள் மதிப்பைய் பெற
 களவிலும் நினைக்காதவர்கள் வேண்டுமானால்
 கள்ளைக் குழக்கலாம்...!
923. சன்றாள் முகத் தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
 சான்றோர் முகத்துக் களி
 கருவறையில் பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றவள் முன்பு
 கள்ளாருந்தி களித்து மயங்கும் மகனை
 கண்டால் என்றவள் முகலீமே வெறுப்பாகும் போது
 கற்ற சான்றோரின் முகத்தில் எப்படி மகிழ்ச்சி உண்டாகும் ?
924. நாணைன்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளௌன்னும்
 பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு
 நாடே ஒகழும் ‘கள்’ எனும் மயக்கத்தை
 நாரும் பெருங் குற்றத்தாரைக் கண்டு
 நாணம் எனும் நல்லவள் முகத்தைக் காட்ட
 நாணி புறமுதுகிட்டு போய் விடுவான் !
925. கையறி யாமை உடைத் தே பொருள்கொடுத்து
 மெய்யறி யாமை கொள்ள
 மெச்சும் யொருதை செலவு செய்து
 மெய் மறக்க வைக்கும் கள்ளைக் குழத்து
 செயல் மறந்து மதி மயங்கக் காரணம்
 செயலறியாமை எனும் முடத்தனமே !

926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சண்பார் கள்ளுண் பவர்
கண் துஞ்சி உறங்குவனும் - உயிர்
கவர்ந்து செத்தாரும் வேறு வேறல்லர் !
அதுபோல் எல்லாக் காலமும் - உயிரை
அழிக்கும் நஞ்சு உண்பவரும் கள் உண்பவரும் வேறு வேறல்லர் !
927. உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்
மதறந்திருந்து கள்ளளக் குழத்து
மயங்கி சரிந்தாலும் அவர்கள் குழத்தகை
மதறக்க முழயாமல் அவர்களது விழிகளே சுழன்று
மயங்குவதைக் கண்டு உள்ளுரில் வாழும்
மக்கள் உள்ளத்தால் என்னி நகையாடுவர் !
928. களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததாடும் ஆங்கே மிகும்
கள்ளளக் குழக்கவே மாட்டேன் எனக்
கள் குழப்பவன் பொய் சொல்வதை விட்டு விட வேண்டும் !
மதறத்து உண்மையை குழத்த கள்
மனதிலிருந்து மறக்காமல் மதறக்காமல் வெளியே கொட்ட விடும் !
929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ அற்று
கள்ளுண்டு களித்தவனை - குழக்காடிர
கள்ளள என கண்மத்து அறிவுறையியது
நிருக்குள் மூழ்கியவனை - தீபந்தம் கொண்டு
நிரில் துளாவி தேருவதைப் போல !
930. கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் கானுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு
கள் உண்ணாத பொழுது குழகாரன்
கள் குழத்து களிக்கின்ற இன்னொருவரைக்
களித்து மயங்கி சோந்து கிடப்பதை
கண்ட பிறகாவது அவமானப்பட்டுத் தானும்
கள் குழத்த பின் இந்த அவல நிலை நானே என உள்ளத்தால்
கண்டுனர மாட்டானா ?